

رابطه بین ویژگی های شخصیتی و شادکامی در بین دانشجویان دانشگاه آزاد آزادشهر

کیومرث نیاز آذری^۱، شهربانو صفری^{۲*}

(۱) دانشیار گروه مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری، ساری، ایران

(۲) دانشجوی دکتری مدیریت آموزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری، ساری، ایران

*نویسنده مسئول: Sh.safari@iauaz.ac.ir

تاریخ دریافت مقاله ۹۰/۴/۱۸ تاریخ آغاز بررسی مقاله ۹۰/۴/۲۲ تاریخ پذیرش مقاله ۹۰/۹/۳

چکیده

هدف این تحقیق بررسی ویژگی های شخصیتی و ارتباط آن با شادکامی در میان دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد آزاد شهر بود. روش تحقیق، توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه‌ی آماری کلیه‌ی دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد آزاد شهر در نظر گرفته شدند که تعداد آنها در سال تحصیلی ۱۳۸۸-۸۹ برابر با ۳۸۰۰ نفر بود که از بین ۳۸۰۰ نفر جامعه‌ی آماری نمونه‌ای شامل ۱۷۰ نفر از دانشجویان با استفاده از روش تصادفی خوشه‌ای انتخاب شدند. حجم نمونه با مراجعه به جدول تعیین اندازه‌ی نمونه که روایی و پایایی آن به دست آمده است، جمع آوری و با استفاده از آزمون آماری پرسشنامه‌ی شادکامی آکسفورد و پرسشنامه‌ی پنج عاملی نتو که روایی و پایایی آن به دست آمده است، جمع آوری و با استفاده از آزمون آماری رگرسیون گام به گام و آزمون ^t برای گروه‌های مستقل و همبستگی پرسون تحیلی شد. یافته‌های نشان داد بین ویژگی روان نزندی، برون گرایی، وظیفه‌شناسی، توافق پذیری و گشودگی با شادکامی رابطه‌ی معنی دار وجود دارد.

کلید واژه‌گان: ویژگی های شخصیتی، شادکامی، دانشجویان، دانشگاه.

شده است لذا سلامت روانی و جسمانی وی مرهون رشد همه جانبه و هماهنگ این ابعاد می‌باشد، از این رو در سال‌های اخیر با رشد و توسعه‌ی روانشناسی مثبت نگر، متغیر شادمانی مورد توجه قرار گرفته است (هیل و آرجیل^۴، ۲۰۰۱، ص ۱۲). شادمانی که هدف مشترک افراد است و همه برای رسیدن به آن تلاش می‌کنند، به ارزشیابی افراد از خود، محیط و قضایت و داوری آنان درباره‌ی چگونگی گذراندن زندگی اطلاق می‌شود. این نوع داوری از بیرون به فرد تحمیل نمی‌شود بلکه حالتی است درونی که از هیجان‌های مثبت، تأثیر می-

مقدمه

در چند دهه‌ی اخیر، یکی از عرصه‌های فعال پژوهش، به روان‌شناسی مثبت، به ویژه به مفهوم شادکامی^۱ اختصاص یافته است و از این زمینه، یافته‌های جدید و امید بخشی فراهم آمده است. سر زندگی و نشاط روانی آنسان به دلیل تأثیر بسیاری که بر تمامی جنبه‌های شخصیتی انسان و چگونگی بروز و ظهور رفتارهای مختلف در او دارد، همواره مورد توجه ذهن محققان بوده است، انسان موجودی تک بعدی نیست و شخصیت او از ابعاد شناختی^۲، عاطفی^۳، جسمانی و اجتماعی^۴ تشکیل

⁴. Emotional

⁵. Physical and Social

⁶. Hills & Argyle

¹. Happiness

². The Mental Vitality

³. Cognitive Dimensions

شود(وینهون^۷، ۱۹۹۴، ص۱۴). شادی و آرامش روحی، زمینه های باروری خرد و اندیشه را به وجود می آورد. افراد شاد، دارای عزت نفس بالا، روابط دوستانه‌ی محکم و اعتقادات مذهبی معنادار هستند. شادی صرف نظر از چگونگی کسب آن، می تواند سلامتی جسمانی را بهبود بخشد. افرادی که شاد هستند احساس امنیت بیشتری می کنند، آسان‌تر تصمیم می گیرند، دارای روحیه‌ی مشارکتی بیشتری هستند و نسبت به کسانی که با آنها زندگی می کنند بیشتر احساس رضایت دارند(مایرز^۸، ۲۰۰۲، ص۲۳).

پژوهشگران برای بررسی عوامل مرتبط با شاد کامی به مطالعات گسترشده ای پرداخته اند. نتایج این پژوهش‌ها بیانگر آن هستند که شاد کامی با عوامل شخصیتی، شناختی و مذهبی پیوند نزدیکی دارند. مطالعات آرگایل (۲۰۰۱) نشان می دهد که ابعاد شخصیتی افراد بر شادمانی آنها تأثیر بسیاری دارد، آیزنگ^۹ (۱۳۷۵) معتقد است که اکثر مردم، شخصیتی تک بعدی و افراطی ندارند و به این ترتیب فرد عادی کسی است که نه درون گرا و نه برون گرا و نه عصبانی و خشن است و نه کاملاً آرام و خونسرد است. با این حال شخصیت بسیاری از افراد در یک بعد نسبت به بعد دیگر پیشرفت‌های تر است.

آرگایل (۱۳۸۳)^{۱۰} عامل بزرگ شخصیت را به صورت زیر معرفی کرده است:

۱- روان رنجورخویی^{۱۱}. روان رنجورخویی به سازگاری^{۱۲}، ثبات عاطفی^{۱۳} فرد، ناسازگاری و روان نژندی مربوط است. داشتن احساسات منفی همچون ترس، غم،

پذیرد(مایرز و دینر^۱، ۱۹۹۵، ص۱۷). آرگایل^۲ (۱۳۸۳) همچنین شادمانی را عبارت از بودن در حالت خوشحالی و سرور و دیگر هیجانات مثبت^۳، راضی بودن از زندگی خود و فقدان افسردگی، اضطراب^۴ و سایر هیجانات منفی می داند.

از دیدگاه روان شناسان دو نوع شاد کامی وجود دارد. یک نوع، از رهگذر شرایط محسوس زندگی همچون زناشویی، تحصیل، شغل، آسایش و به طور کلی امکانات مالی و رفاهی حاصل می گردد که به آن وجهه عینی شاد کامی می گویند و نوع دیگر متأثر از حالات درونی^۵ و ادراکات شخصی^۶ است که از آن به شاد کامی ذهنی یا احساس شاد کامی تعبیر می شود؛ شواهد موجود گویای آن هستند که احساس شاد کامی مولد انرژی، شور و نشاط و حرکت و پویایی است و همچون سپری می تواند آدمی را در برابر استرس‌ها و مشکلات، محافظت و سلامت جسمی و روانی او را تضمین کند. از آنجا که شادی تأثیر کمی و کیفی بسیاری بر زندگی دارد، مورد تأکید و توجه قرار گرفته است. هدف از پژوهش‌های مربوط به شادی، بررسی علل شادی و فرآیندهای مولد آن است از سوی دیگر، داشتن شادی و خلق خوب، پیامدهای کاربردی و عملی در زندگی و عملکرد شغلی فرد دارد. شادی فعالیت فرد را برمی انگیرد، بر آگاهی او می افزاید، خلاقیت وی را تقویت می کند و روابط اجتماعی وی را تسهیل می نماید، شادی همچنین مشارکت سیاسی را رونق می بخشد و موجب حفظ سلامتی طول عمر افراد می

⁷. Veenhoven

⁸. Myers

⁹. Ayzneg

¹⁰. Neuroticism

¹¹. Compatibility

¹². Emotional Stability

¹. Myers & Diener

². Argyle, M.

³. Positive emotion

⁴. Anxiety

⁵. Internal States

⁶. Personal Perceptions

۵- با وجود بودن (وظیفه شناسی)^۴. کترل خویشتن به فرایند فعال طراحی^۵، سازماندهی^۶ و اجرای وظایف^۷ کفته می شود و تفاوت های فردی در این زمینه، مبنای شاخص وجودی بودن است. به طور خلاصه، دو ویژگی عمدی وجودی بودن این است. به طور خلاصه، دو ویژگی عمدی توکانی کترول تکانه ها و تمایلات و به کارگیری طرح و برنامه در رفتار برای رسیدن به اهداف مورد بررسی، در شاخص وظیفه شناسی قرار می گیرند(آرگایل، ۱۳۸۳، ص ۲۵).

تحقیقات متعددی مؤید تأثیر عمدی شخصیت بر شادمانی می باشد. پرموزیک و همکاران^۸ در مطالعه ای رابطه ای بین الگوی پنج عاملی شخصیت، هوش هیجانی و شادکامی را مورد بررسی قرار دادند؛ در پژوهش آنها، چهار عامل، با شادکامی و هوش هیجانی رابطه ای مثبت نشان داد. این عوامل عبارتند از: روان نژنده، برون گرایی، وظیفه شناسی و توافق پذیری. کار^۹ (۲۰۰۴) بیان می کند که ارتباط بین روان نژنده و عواطف منفی به قدری قوی است که این دو متغیر می توانند معادل یکدیگر تلقی شوند و بین روان نژنده و شادکامی همبستگی قوی وجود دارد. هابز و جوزف^{۱۰} (۲۰۰۲) به منظور بررسی ارتباط عوامل پنجگانه ای شخصیتی با سه مقیاس شادکامی، مقیاس رضایت از زندگی و مقیاس افسردگی- شادکامی بیان کردند که همبستگی بین جنسیت با مقیاس های شادکامی و افسردگی- شادکامی در سطح معنی داری نمی باشد. به علاوه نتایج این پژوهش ها نشان داد نمره ای بالا در هر کدام از مقیاس های سلامت روان شناختی، اجرا شده در

برانگیختگی، خشم، احساس گناه، احساس کلافگی دائم و فراغیر مبنای این مقیاس را تشکیل می دهد.

۲- برون گرایی^۱ برونقراها افرادی اجتماعی هستند اما اجتماعی بودن فقط یکی از ویژگی های این افراد است. افرون بر این آنان در عمل، قاطع، فعال، حراف یا اهل گفتگو هستند. این افراد هیجان و تحرک را دوست دارند و مصمم هستند که به موفقیت در آینده امیدوار باشند. مقیاس برون گرایی نشان دهنده ای علاقه ای افراد به توسعه ای صنعت و کار خود است.

۳- انعطاف پذیری^۲ (گشودگی نسبت به تجربه). عناصر تشکیل دهنده ای گشودگی نسبت به تجربه، تصورات فعال، حساسیت به زیبایی، توجه به تجربه های عاطفی درونی و داوری مستقل می باشد. افراد باز، انسان هایی هستند که در باروری تجربه های درونی و دنیای پیرامون کنجدکاو هستند و زندگی آنها سرشار از تجربه است. این افراد طالب لذت بردن از نظریه های جدید و ارزش های غیر متعارف هستند و در مقایسه با افراد «بسته»، احساسات مثبت و منفی بیشتری دارند.

۴- توافق^۳ (سازگاری). همانند برون گرایی، شاخص توافق، بر گرایش های ارتباط بین فردی تأکید دارد. فرد موافق در اساس نوع دوست است، با دیگران احساس همدردی می کند و مشتاق به کمک کردن به آنان است. او اعتقاد دارد که دیگران نیز با وی همین رابطه را دارند. در مقایسه، شخص ناموافق یا مخالف، خود محور است و به قصد و نیت دیگران مظنون است و بیشتر اهل رقابت است تا همکاری.

⁴. Conscientiousness

⁵. Designing

⁶. Organizing

⁷. Perform tasks

⁸. Permuzic, Bennett, Furnham

⁹. Carr

¹⁰. Habes & Joseph , s

¹. Extroversion

². Openness to experience

³. Agreeableness

ی عاطفه منفی و ناشاد است؛ به نظر او برون گرایی و عاطفه مثبت، شادی هفده سال بعد فرد را پیش بینی می کند. همبستگی شادی با برون گرایی آن قدر مسلم و قوی است که برخی صاحب نظران تعریف شادی را بدون در نظر گرفتن برون گرایی صحیح نمی دانند. از نظر آیزنگ (۱۳۷۵) شادی بیشتر به نوع شخصیت یا مشخصه فرد بستگی دارد. آرگایل (۱۳۸۳، ص ۱۵) نتیجه گرفت که شخصیت نسبت به نژاد، طبقه اجتماعی، پول، ارتباط اجتماعی، کار، تفریح، مذهب و دیگر متغیرهای محیطی، اثر تعیین کننده ی بیشتری بر شادی دارد. فارنهام (۱۹۹۷) با استفاده از پرسشنامه ی شاد کامی آکسفورد و پرسشنامه ی پنج عامل بزرگ شخصیت، دریافت که همبستگی شادمانی با روان نژندی ۰/۴۴ و با برون گرایی ۰/۳۹ و با وظیفه شناسی ۰/۳ است. مانی (۱۳۸۳) نشان داد بین طبقه ی دلبستگی ایمن و ابعاد شخصیتی برون گرایی و با وجودان بودن و همچنین احساس شادمانی، رابطه مثبت و با بعد روان نژندگرایی رابطه ی منفی وجود دارد. همچنین یافته ها، حاکی از آن است که عوامل پنجگانه ی شخصیتی، ارتباط معنی داری با متغیر شادمانی نشان داده اند که از این عوامل دو عامل روان نژند گرایی و برون گرایی تبیین کننده های عمدی احساس شادمانی می باشند. مظفری (۱۳۸۲) دریافت روابط محکمی بین عوامل پنجگانه ی بزرگ شخصیت و سه بعد شادمانی ذهنی وجود دارد. فقط گشودگی به تجربه تا حد زیادی با شادمانی ذهنی نامریط است. همچنین شخصیت اگر مهم ترین تعیین کننده ی شادمانی ذهنی نباشد احتمالاً از مهمترین عوامل مؤثر بر آن است. پژوهش خانزاده و صفوی خانی (۱۳۸۶) به این نتیجه رسید که بین ابعاد شخصیت و شادمانی ارتباط معناداری وجود دارد. ابعاد شخصیت

پژوهش، با نمره ی بالا در برون گرایی، نمره ی پایین در روان نژندی گرایی و نمره ی بالا در با وجودان بودن مرتبط است. دینر و همکاران^۱ (۱۹۹۹) بیان کردند که به طور معمول افراد شاد، برون گرا، خوش بین و امیدوارند و از عزت نفس بالا و جایگاه مهار درونی برخوردارند این ویژگی های مثبت به ندرت در افراد غیر شاد ملاحظه می شود. فرانسیس و همکاران^۲ (۱۹۹۸) نیز بیان کردند بین حیطه ی برون گرایی آزمون نئو و شاد کامی همبستگی مثبت نسبتاً بالا و بین حیطه ی روان نژندی و شاد کامی همبستگی منفی نسبتاً بالای وجود دارد. دنو و کوپر^۳ (۱۹۹۸) درباره ویژگی های شخصیتی افراد شاد کام بیان کردند که ابعاد برون گرایی و روان نژندگرایی قوی ترین پیش بینی کننده های شاد کامی در بین عوامل پنج گانه ی شخصیتی هستند، هم چنین ابعاد روان نژندگرایی و با وجودان بودن قوی ترین پیش بینی کننده های رضایت از زندگی در بین عوامل پنجگانه ی شخصیتی می باشند. آنها شاد کامی را متغیری می دانند که پایه ی شخصیتی دارد و در مطالعه ی بین فرهنگ های گوناگون در محیط رسانیدند که در امت ها و فرهنگ های گوناگون در زمینه ی شاد کامی با هم متفاوتند و این تفاوت پایدار است. در تحقیق فارنهام^۴ (۱۹۹۷) نیز شاد کامی با پنج عامل بزرگ شخصیت همبستگی معنی دار نشان داد. دریکوندی (۱۳۸۱، ص ۱۰) دریافت که بین برون گرایی با هیجان های مثبت و شاد کامی، همبستگی نسبتاً نیرومندی وجود دارد به نظر وی برون گرایی بهترین پیش بینی کننده ی شادمانی و درون گرایی بهترین پیش بینی کننده

^{1.} Suh , lucas & smith^{2.} Francis et al^{3.} Deneve^{4.} Furnham

به جامعه‌ی دانشجویان به عنوان یک جامعه‌ی جوان و آینده ساز باید مورد توجه مسؤولان باشند(مظفری، ۱۳۸۲، ۲۲). پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه‌ی ویژگی‌های شخصیتی با شادکامی در دانشجویان انجام گرفت تا مقدمه‌ای بر پژوهش‌های مربوط به روش‌های افزایش شادکامی باشد و مسولین را در اتخاذ تصمیم، در مورد افزایش شادکامی و ایجاد روحیه‌ی شاد در دانشجویان یاری نماید.

- به استناد مرور پیشینه و برای تحقق اهداف تحقیق فرضیه‌های زیر طرح و مورد آزمون قرار گرفت:
- بین ویژگی برون گرایی و احساس شادکامی رابطه وجود دارد.
 - بین ویژگی سازگاری و احساس شادکامی رابطه وجود دارد.
 - بین ویژگی وظیفه‌شناسی و احساس شادکامی رابطه وجود دارد.
 - بین ویژگی روان نزندی و احساس شادکامی رابطه وجود دارد.
 - بین ویژگی گشودگی و احساس شادکامی رابطه وجود دارد.

روش پژوهش

این پژوهش به شیوه‌ی توصیفی از نوع همبستگی انجام شده است. جامعه‌ی آماری، کلیه‌ی دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد آزادشهر در نظر گرفته شدند که تعداد آنها در سال تحصیلی ۱۳۸۸-۸۹ برابر با ۳۸۰۰ نفر بود. به منظور تعیین حجم نمونه از جدول تعیین اندازه نمونه معرف از یک جامعه‌ی معلوم (کرجسی و مورگان) بهره گرفته شد و تعداد کل نمونه ۱۷۰ نفر برآورد گردید که با روش نمونه‌گیری تصادفی خوش‌های انتخاب شدند. بدین ترتیب که ابتدا دانشجویان به ۳ گروه فنی و

۰/۵۱ از متغیر شادمانی را تبیین می‌کرد و از این میان برون گرایی و روان رنجورخویی سهم بیشتری داشتند و روان رنجورخویی به صورت منفی و برون گرایی به صورت مثبت، شادمانی را پیش‌بینی می‌کرد. آنها بیان کردند مغز انسان‌های برون‌گرا و اجتماعی و خوش‌شرب، یعنی کسانی که شخصیتی معادل و نسبتاً سالم دارند، به عوامل مثبتی مانند یک چهره‌ی شاد و خوشحال، واکنش بیشتری نشان می‌دهد. این، دلیل روشنی برای وجود ارتباط مستقیم، میان شادکامی و شخصیت و موفقیت است. در مجموع نتایج پژوهش‌ها حاکی از این واقعیت است که دو بعد شخصیتی برون گرایی و روان نزندگرایی به ترتیب به صورت مثبت و منفی با احساس شادکامی افراد مرتبط می‌باشد و عواملی از قبیل جنسیت و فرهنگ نتوانسته این واقعیت را تحت تأثیر قرار دهد، حال آن که از لحاظ میزان احساس شادی بین فرهنگ‌های مختلف تقاضا هایی وجود دارد؛ میزان شادی و رضایت هر فرد از زندگی، رابطه‌ای مستقیم با نگرش افراد به زندگی دارد و این بدان معناست که هر چه قدر افراد، از رویدادهای پیرامون خود راضی‌تر باشند، به همان میزان نیز شادترند و اگر این احساس رضایت، کمتر باشد، به همان میزان، احساس رضایت و شادکامی کم تری دارند.

افزایش شادی فردی و اجتماعی یکی از اهداف و اولویت‌های بسیاری از سازمان‌ها و مؤسسات است. در سطح کلان، مسؤولین و مدیران ارشد کشورهای مختلف همواره سعی دارند قوانین و روش‌های اجرایی اداره‌ی کشورشان به گونه‌ای عمل شود که به طور مستمر شادی مردم افزایش یابد. شادی با بهره‌وری، رضایت شغلی و خانوادگی ارتباط دارد. برنامه‌ریزی جهت افزایش میزان شادی، نیاز به شناخت میزان و عوامل مرتبط با آن دارد و با توجه به اهمیت آن به عنوان یک شاخص مثبت و توجه

ماده می باشد که پنج عامل رضایت، خلق مثبت، سلامتی، کارآمدی و عزت نفس را در بر می گیرد. پاسخ ها در یک مقیاس ۴ درجه ای از یک (اصلاً) تا چهار (زیاد)، نمره گذاری می شوند. در تحقیقات مختلف ضریب آلفای کرونباخ .۸۷ تا .۹۲، ضریب بازآزمایی .۵۳ تا .۹۱ در فواصل زمانی مختلف گزارش شده است. در ایران، اعتبار مطلوبی برای آن گزارش شده است. ضریب پایابی آن از طریق آلفای کرونباخ، تنصیف و بازآزمایی به ترتیب برابر با .۹۳، .۹۲، .۷۹. گزارش شده است(به نقل از علی پور و نورپالا، ۱۳۷۸، ص.۵۶). اطلاعات گردآوری شده، به کمک نرم افزار spss مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

ابتدا دانشجویان براساس نمره ی شادکامی و برسی میانگین و انحراف استاندارد به سه گروه شادکامی کم، متوسط و بالا طبقه‌بندی شدند سپس بر اساس ویژگی های شخصیتی مقایسه شدند. میزان شادکامی افراد نمونه با استفاده از شاخص های آمار توصیفی محاسبه گردید و برای بررسی فرضیه ها از آزمون آماری رگرسیون گام به گام و آزمون^a برای گروه های مستقل و همبستگی استفاده گردید.

یافته ها

یافته های توصیفی و استنباطی پژوهش حاضر به قرار زیر می باشند:

مهندسی، کشاورزی و علوم انسانی طبقه بندی شدند و از بین آن ها به روش تصادفی ساده نمونه انتخاب گردید که ۶۸ نفر آن را زن (۴۰درصد) و ۱۰۲ نفر را مرد (۶۰درصد) تشکیل می دادند. ۱۶۳ نفر (۴۸درصد) مجرد و ۸۷ نفر (۵۱/۲درصد) متاهل بودند. افراد نمونه به چهار گروه زیر ۲۰ سال، ۲۰-۳۰ و ۳۰-۴۰ سال به بالا تقسیم شدند. ابزار اندازه گیری، دو پرسشنامه بودند که مشخصات و روش تعیین اعتبار و روایی آنها به تفکیک عبارتند از:

(الف) پرسشنامه ی پنج عاملی شخصیتی نفو. این پرسشنامه توسط کاستا و مک ری (۱۹۸۵) ارایه شد و در فرم اولیه ی آن سه مقیاس اصلی روان رنجورخویی، برون گرایی و گشودگی به تجربه، مورد پژوهش قرار گرفت و در سال ۱۹۸۹ گسترش یافت و مقیاس های سازگاری و وظیفه شناسی به آن اضافه گردید. کاستا و مک ری (۱۹۹۰) ضریب آلفای کرونباخ مقیاس های آن را به این ترتیب گزارش دادند: روان رنجورخویی .۰/۹۳، برونگرایی .۰/۹۰، گشودگی به تجربه .۰/۸۹، سازگاری .۰/۹۵ و وظیفه شناسی .۰/۹۲ (به نقل از گروسوی فرشی، ۱۳۸۰، ص.۱۲).

حق شناس (۱۳۷۸) ضریب آلفای کرونباخ مقیاس ها را به این ترتیب گزارش نمود: روان رنجورخویی .۰/۸۱، برونگرایی .۰/۷۱، گشودگی به تجربه .۰/۵۷، سازگاری .۰/۷۱ و وظیفه شناسی .۰/۸۳.

(ب) پرسشنامه ی شادکامی آکسفورد: این پرسشنامه را اولین بار آرگایل و لو (۱۹۸۹) ارایه کردند که دارای ۲۹

جدول ۱. میانگین و انحراف معیار نمرات ویژگی های شخصیتی

آماره های توصیفی	میانگین	انحراف استاندارد	حداقل	حداکثر
روان نزندی	۳۳/۲۰۵۱	۷/۲۷۳۲۱	۱۶/۰۰	۴۵/۰۰
برون گرایی	۲۴/۲۴۳۶	۴/۲۴۰۱۶	۱۵/۰۰	۳۶/۰۰
اشتیاق به تجرب تازه	۳۰/۱۱۵۴	۳/۶۱۷۰۹	۲۰/۰۰	۳۹/۰۰
توافق پذیری	۳۰/۲۹۱۷	۴/۹۸۷۹۲	۱۹/۰۰	۳۹/۰۰
وظیفه شناسی	۲۷/۸۱۹۴	۳/۵۴۹۱۶	۱۸/۰۰	۳۶/۰۰

با توجه به نتایج جدول بالا میانگین روان تجربه ۳۰/۱۱۵۴، توافق پذیری ۳۰/۲۹۱۷ و وظیفه شناسی ۲۷/۸۱۹۶ به دست آمد.

نژندی ۳۳/۲۰۵۱، برون گرایی ۲۴/۲۴۳۶، گشودگی به

جدول ۲. نتایج محاسبات ضریب همبستگی بین ویژگی های شخصیتی با شادکامی

شاخص ها	ضریب همبستگی	سطح معنی داری
روان نژندی	.۶۴۴**	...
برون گرایی	.۲۷۷**	...
گشودگی به تجربه	.۲۹۱**	...
توافق پذیری	.۵۶۱**	...
وظیفه شناسی	.۲۳۸**	...

نتایج جدول فوق نشان می دهد که همبستگی بین روان پذیری با شادکامی (۰۵۶۱) و وظیفه شناسی با شادکامی نژندی با شادکامی (۰۶۴۴)، برون گرایی با شادکامی (۰۲۷۷)، گشودگی به تجربه با شادکامی (۰۲۹۱)، توافق

جدول ۳. خلاصه تحلیل رگرسیون گام به گام برای پیش بینی شادکامی از روی ویژگی های شخصیتی

ویژگی ها	ضریب بتا	سطح معنی داری	t	...
برون گرایی	.۲۴۸(a)	.۳/۷۵۸	...	۱
گشودگی به تجربه	.۲۲۴(a)	.۳/۲۹۹	...	
توافق پذیری	.۲۶۷(a)	.۲/۵۸۴	...	
وظیفه شناسی	.۲۱۵(a)	.۲/۹۰۰	...	
گشودگی به تجربه	.۰۰۲۳(b)	.۱۷۰	.۸۶۵	۲
توافق پذیری	.۱۰۳(b)	.۸۸۲	.۳۷۹	
وظیفه شناسی	-.۰۰۸(b)	-.۰۰۶۵	.۹۴۹	

a Predictors in the Model: (Constant), روان نژندی

b Predictors in the Model: (Constant), روان نژندی و برون گرایی

معنی داری شان قدرت پیش بینی متغیر وابسته را نداشتند و تأثیر آن ها بر شادکامی معنی دار نیست.

با توجه به نتایج به دست آمده می توان گفت که در مرحله ای اول ویژگی روان نژندی با $R^2 = 0.879$ می تواند متغیر شادکامی را پیش بینی نماید. در مرحله ای دوم ویژگی روان نژندی و برون گرایی به صورت ترکیبی به $R^2 = 0.889$ قدرت پیش بینی متغیر وابسته را دارد. اما ویژگی برون گرایی به صورت انفرادی با ضریب بتای $R^2 = 0.248$ می تواند تأثیرگذار باشد. ویژگی های گشودگی به تجربه، توافق پذیری و وظیفه شناسی بر حسب سطح

بحث و نتیجه گیری

نتایج تحقیق حاضر نشان داد که بین ویژگی برون گرایی و شادکامی رابطه ای معنادار وجود دارد، به این معنی افرادی که در برون گرایی نمره ای بهتری کسب کنند از شادکامی بالایی برخوردارند. فارنهام (۱۹۹۷) و خانزاده و صفحی خانی (۱۳۸۶) نیز بیان کردند که بین برون گرایی و شادکامی همبستگی مثبت نسبتاً بالایی وجود دارد به نظر

پژوهش با نمره ی بالا در برون گرایی، نمره ی پایین در روان نزندی گرایی و نمره ی بالا در با وجودان بودن مرتبط است. دنو و کوپر(۱۹۹۸) درباره ی ویژگی های شخصیتی افراد شادکام بیان کردند ابعاد روان نزندگرایی و باوجودان بودن قوی ترین پیش‌بینی کننده های رضایت از زندگی در بین عوامل پنجگانه ی شخصیتی می باشد. با توجه به تعریف وظیفه‌شناسی این یافته منطقی به نظر می رسد. از لحاظ نظری وظیفه شناسی به توانایی کنترل تکانه ها، تمایلات و به کارگیری طرح و برنامه در رفتار برای رسیدن به اهداف گفته می شود.

نتایج به دست آمده رابطه ی معناداری را بین روان نزندی و شادکامی نشان داد. در پژوهش پرموزیک و همکاران(۲۰۰۷)، چهار عامل با شادکامی و هوش هیجانی رابطه ی مثبت نشان داد. این عوامل عبارتند از: روان نزندی، برون گرایی، وظیفه‌شناسی و توافق پذیری. فارنهام (۱۹۹۷) دریافت که همبستگی شادمانی با روان رنجورگرایی ۰/۴۴ است و بین روان نزندی و عواطف منفی، همبستگی قوی وجود دارد و این دو متغیر می توانند معادل یکدیگر تلقی شوند. مانی(۱۳۸۳) نشان داد بین احساس شادمانی با بعد روان نزندگرایی رابطه ی منفی وجود دارد. پژوهش خانزاده و صفوی خانی(۱۳۸۶) روان رنجورخوبی به صورت منفی شادمانی را پیش بینی می کرد. روان نزندگرایی با داشتن احساسات منفی همچون ترس، غم، برانگیختگی، خشم، احساس گناه، احساس کلافگی دائمی و فراگیر و آسیب پذیری نسبت به ناخوش احوالی همراه است.

علاوه بر این نتایج به دست آمده رابطه ی مستقیم معناداری را بین گشودگی و شادکامی نشان داد. این نتایج با نتایج تحقیق پرموزیک و همکاران، (۲۰۰۷)؛ مظفری،

آنها برون گرایی بهترین پیش بینی کننده شادمانی است. مانی(۱۳۸۳) نشان داد بین طبقه دلیستگی ایمن و ابعاد شخصیتی برون گرایی و باوجودان بودن و همچنین احساس شادمانی، رابطه مثبت وجود دارد. آنها بیان کردند مغز انسان های برون گرا و اجتماعی و خوش مشرب، یعنی کسانی که شخصیتی متعادل و نسبتاً سالمی دارند، به عوامل مثبتی مانند یک چهره شاد و خوشحال، واکنش بیشتری نشان می دهند.

همچنین رابطه بین سازگاری و شادکامی معنادار به دست آمد به این معنی که افراد سازگار، شادمان تر هستند. مظفری(۱۳۸۲)، خانزاده و صفوی خانی(۱۳۸۶)، مانی(۱۳۸۳) به این نتیجه رسیدند بین ابعاد شخصیت و شادمانی ارتباط معناداری وجود دارد؛ ابعاد شخصیت ۰/۵۱ از متغیر شادمانی را تبیین می کرد. فارنهام (۱۹۹۷) ص(۱۲) با استفاده از پرسشنامه ی شادکامی آکسفورد و پرسشنامه ی پنج عامل بزرگ شخصیت دریافت که همبستگی شادمانی با وظیفه شناسی ۰/۳ است. فرد سازگار اساساً نوع دوست است، با دیگران احساس هم دردی می کند و مشتاق به کمک به آنان است. در مقایسه، شخص ناسازگار خود محور بوده و به قصد و نیت دیگران مظبط است و بیشتر اهل رقابت است تا همکاری. با توجه به این ویژگی ها، منطقی است که شادمانی آن ها بیشتر باشد.

همچنین نتایج حاکی از آن است که بین وظیفه شناسی و شادکامی رابطه ی معنادار وجود دارد. یعنی افرادی که وظیفه شناسی بالایی دارند شادمان تر هستند. این نتایج با نتایج تحقیق پرموزیک و همکاران(۲۰۰۷)، مظفری (۱۳۸۲) همخوانی دارد. آنها نشان دادند نمره ی بالا در هر کدام از مقیاس های سلامت روان شناختی، اجرا شده در

- حق شناس، حسن. (۱۳۷۸). طرح پنج عاملی ویژگیهای شخصیت (راهنمای تفسیر و هنجارهای آزمون **NED**). انتشارات دانشگاه علوم پزشکی شیراز، چاپ اول.
- خانزاده، عباسعلی و صفی‌خانی، لیلی. (۱۳۸۶). بررسی رابطه بین شخصیت و شادکامی». *نشریه اصلاح و تربیت*. شماره ۱۳۱.
- دریکوندی، هدایت الله. (۱۳۸۱). بررسی عوامل نشاط انگیز در دانش آموزان مدارس راهنمایی شهر اصفهان از نظر مدیران و مریبان پرورشی. پایان نامه کارشناسی ارشد، چاپ نشده. دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی دانشگاه اصفهان.
- علی‌پور، احمد و نوربala، احمدعلی. (۱۳۷۸). بررسی مقدماتی پایابی و روایی پرسش‌نامه شادکامی آکسفورد در دانشجویان دانشگاه‌های تهران. *فصلنامه اندیشه و رفتار*. شماره ۱۷ و ۱۸، ص ۵۶.
- گروسی فرشی، میرتقی. (۱۳۸۰). *رویکردهای نوین در ارزشیابی شخصیت*. تبریز: نشر جامعه پژوه.
- مانی کازرون، آرش. (۱۳۸۳). بررسی رابطه طبقات دلستگی و ویژگی‌های شخصیتی با احساس شادکامی در بین دانشجویان دانشگاه تبریز. پایان نامه دانشگاه تبریز
- مظفری، شهباز. (۱۳۸۲). *همبسته های شخصیتی شادمانی ذهنی براساس الگوی پنج عاملی در میان دانشجویان دانشگاه شیراز*. پایان نامه دانشگاه شیراز.
- Argyle, M. (2001). *The psychology of happiness (2nd ed)*. London, Rutledge.
- Carr, Alan. (2004). *Positive Psychology Handbook of psychology*. New York: runner-Rutledge Press.

(۱۳۸۲); کاستا و مک کری، (۱۹۹۰); فارنهام، (۱۹۹۷) و خانزاده و صفی‌خانی، (۱۳۸۶) همخوانی دارد. آنها بیان کردند که بین ابعاد شخصیت و شادکامی همبستگی مثبت نسبتاً بالای وجود دارد. از لحاظ نظری افراد باز (نمود بالا در گشودگی) انسان‌هایی کنجدکاو هستند و زندگی آنها سرشار از تجربه است. این افراد طالب لذت بردن از نظریه‌های جدید و ارزش‌های غیرمتعارف هستند و در مقایسه با افراد «بسته» احساسات مثبت و منفی فراوانی دارند و شادکام تر هستند.

در مجموع نتایج پژوهش‌ها حاکی از این واقعیت است که ابعاد شخصیتی با احساس شادکامی افراد مرتبط می‌باشد و عواملی از قبیل جنسیت و فرهنگ نتوانسته این واقعیت را تحت تأثیر قرار دهد. میزان شادی و رضایت هر فرد از زندگی، رابطه‌ای مستقیم با نگرش افراد به زندگی دارد و این بدان معناست که هر چه قدر افراد، از رویدادهای پیرامون خود راضی‌تر باشند، به همان میزان نیز شادترند و اگر این احساس رضایت، کمتر باشد، به همان میزان، احساس رضایتمندی و شادکامی کم تری دارند. همچنین از نتایج این مطالعات بر می‌آید که شادمانی بر مبنای شاخص‌های عینی — مثل پول یا پایگاه اجتماعی — به وجود نمی‌آید، بلکه فرآیندهای ذهنی را شامل می‌شود. بنابراین برای ایجاد شادی و از بین بردن افسردگی باید کار با ذهن و تغییر تفکر را آغاز کرد.

منابع

- آرگایل، مایکل. (۱۳۸۳). *روانشناسی شادی*. چاپ دوم. ترجمه مهرداد کلانتری و همکاران. اصفهان، انتشارات جهاد دانشگاهی واحد اصفهان
- آیزنگ، مایکل. (۱۳۷۵). *روانشناسی شادی*. ترجمه مریم فیروزبخت. تهران: انتشارات بدرا.

- Hayes, N., & Joseph, S. (2002). *Big 5 correlate of three measures of subjective well-being.* Personality and Individual Differences, 34, 723-727
- Hill, P., & Argyle, M. (2001). *Happiness, introversion extraversion and happy introverts.* Personality and Individual Differences, 30, 595-608
- Myers, D. G. (2002). *Exploring Psychology, 3rd Ed. New York:* Worth Publishers.
- Myers, D. G. & Diener, E. (1995). *Whoa happy?* Psychological science, 6, 10-19.
- Premuzic, T. C, Bennett. E. & Furnham, A. (2007). *The happy personality: meditational role of trait emotional intelligence.* Personality and individual Differences, 42 (8), 1633-1639
- Vennhoven, R. (1994). *Correlates of Happiness:* 7838 finding from 603 studies in 69 nations, 1911-1994 (3 volumes), RISBO, Series Studies in Social and Cultural Transformation. Erasmus University Rotterdam
- DeNeve, K. M., & Cooper, H. (1998). The happy personality: A meta – analysis of 137 personality traits and subjective well – being. *Psychological Bulletin*, 124 (2), 197-229.
- Diener, E, Suh, E. M. LUCAS. R. E. & Smith, HL. (1999). Subjective well-being three decades of progress. *Psychological Belletin*. 125. 276-302
- Francis, L. J., Brown, L. B., Lester, D., & Philipchalk, R. (1998). *Happiness as stable extraversion:* A cross-cultural examination of the reliability and validity of the Oxford Happiness Inventory among students in the UK, USA, Australia and Canada. Personality and Individual Differences, 24, 164- 171.
- Furnham, A. (1997). *Eysenck's personality theory and organizational psychology.* In H. Nyborg (Ed.), the Scientific Study of Human Nature Tribute to Hans J. Eysenck at Eighty (pp. 462-490) .Oxford: Pergamon/Elsevier

A study of the Relationship between personality characteristics and happiness among students of Azad University, Azadshahr Branch

Niazzazari. Kiumars¹, Safari. Shahrbanoo^{2*}

- 1) Associate professor. Department of management, Islamic Azad University, sari Branch, sari, Iran
2) Department of Management, Islamic Azad University, Sari Branch, Sari, Iran

*Corresponding author: Sh.safari@iauaz.ac.ir

Abstract

The purpose of this study was to find out the relationship between personality characteristics and happiness among students in the Azadshahr branch of the Islamic Azad University. The study used a correlation-descriptive method. The population of the study included all students of Islamic Azad University, Azadshahr Branch in the academic year 1388-1389 (N=3800). A sample of 170 students was selected from among the total number of 3800 students through cluster random sampling. To determine the sample size, the Determination Table Indicator (Morgan and Kerjency) was used. The data were collected by the 'Five Personality Factors Questionnaire (NEO)' and the 'Oxford Happiness Questionnaire', and were analyzed by using Regression, T-test for independent group and Pearson correlation. The results showed that there was a meaningful relationship between happiness and extroversion, agreeableness, neuroticism, conscientiousness as well as openness to experience.

Key Words: Personality Characteristics, Happiness, Students, University.
